

Nr 52.

Ankom till riksdagens kansli den 19 juni 1946 kl. 11 fm.

Memorial med föranledande av kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande första lagutskottets utlåtande nr 36 i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om införande av nya rättegångsbalken, dels ock en i ämnet väckt motion.

Genom proposition, nr 262, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till lag om införande av nya rättegångsbalken.

I avgivet utlåtande, nr 36, över propositionen ävensom en i ämnet väckt motion har utskottet hemställt, att riksdagen måtte, med avslag å motionen, bifalla propositionen.

I en vid utlåtandet fogad reservation har hemställts, att 11 § i det genom propositionen framlagda lagförslaget måtte utgå och att därav föranledd omnumrering av de följande paragraferna i förslaget måtte äga rum.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag ha vid behandlingen av utskottets ifrågavarande utlåtande kamrarna såtillvida stannat i olika beslut, att första kammaren bifallit utskottets hemställan under det att andra kammaren bifallit samma hemställan med den ändring däri, som angivits i reservationen.

Det ifrågavarande lagrummet synes icke utan vidare kunna utgå ur lagförslaget. I särskilda författningar har föreskrivits att stadgandet i 17 kap. 11 § äldre rättegångsbalken skall gälla om åtskilliga personer som utöva offentligt tjänsteuppdrag, såsom fångvaktare och fångförare, kronolotsar, tulltjänstemän, personer som ha att taga befattning med tillsyn å lagen om arbetarskydd, skogshärbärges- och flottledshärbärgeslagarna samt lagar och författningar angående jakt och fiske. Dessa föreskrifter ha i vissa fall utformats såsom hänvisningar till 17 kap. 11 § äldre rättegångsbalken, i andra såsom självständiga stadganden. Föreskrifter av sistnämnda beskaffenhet skulle på grund av stadgandet i 4 § andra stycket i nu förevarande lagförslag förbliva gällande även efter ikraftträdandet av nya rättegångsbalken. Med hänsyn härtill bör, om det i 11 § föreslagna stadgandet utgår, i stället i denna paragraf upptagas en bestämmelse av innehåll, att vad i äldre lag eller författning är stadgat om vittnesmål av den som förordnats att förrätta offentlig tjänsteärende skall upphöra att gälla. Härav följer att av andra kammaren förutsatt omnumrering av de följande paragraferna icke behöver komma till stånd.

På grund av vad sålunda anförts och då en sammanjämkning av kamrarnas skiljaktiga beslut i sak synes böra åvägabringas i överensstämmelse med andra kammarens ståndpunkt, får utskottet hemställa,

att kamrarna — vardera med frånträdande av sitt beslut beträffande 11 § i förevarande lagförslag — måtte antaga följande lydelse av nämnda paragraf, varigenom andra kammarens beslut i fråga om omnumrering av de följande paragraferna i förslaget förfaller:

(Utskottets ursprungliga förslag:) (Utskottets sammanjämningsförslag:)

I stället för vad i 17 kap. 11 § äldre rättegångsbalken är föreskrivet stadgat om vittnesmål av den, som om vittnesmål av vakter och andra, förordnats att förrätta offentligt tjänsteärende, skall upphöra att gälla.

I äldre lag eller författning är stadgat om vittnesmål av den, som om vittnesmål av vakter och andra, förordnats att förrätta offentligt tjänsteärende, skall upphöra att gälla, att i mål angående allmänt åtal för brott, som vid uppdragets utförande förövats mot dem, rätten äger, då de ej föra talan som målsägande, efter omständigheterna pröva, om de må höras som vittnen.

Vad nu sagts äge motsvarande tillämpning, om eljest i lag eller författning är stadgat, att den, som förordnats att förrätta offentligt tjänsteärende, må vittna om det som vid ärendets utförande förekommit.

Stockholm den 19 juni 1946.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar Schlyter, Bergquist, Wagnsson, Krügel, Löthner, Olofsson, William Ohlsson och Arrhén;

från andra kammaren: herrar Lindqvist, Gezelius, Werner, Olsson i Mellerud, Berg, Ljungberg, Landgren och Rylander.
